

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/2455

(2017. gada 5. decembris),

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2006/112/EK ⁽³⁾ paredzēti īpaši režīmi pievienotās vērtības nodokļa (PVN) iekasēšanai tādiem nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas.
- (2) Padomes Direktīva 2009/132/EK ⁽⁴⁾ paredz atbrīvojumu no PVN importētiem maziemniecības vērtības sūtījumiem.
- (3) Šo īpašo režīmu, kas tika ieviesti no 2015. gada 1. janvāra, izvērtējums liecina par vairākiem trūkumiem. Pirmkārt, būtu jāsamazina slogs, kas gulstas uz mikrouzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un neregulāri sniedz šādus pakalpojumus citās dalībvalstīs, un kas izriet no PVN saistību izpildes tajās dalībvalstīs, kurās tie neveic uzņēmējdarbību. Tādēļ būtu jāievieš Kopienas mēroga robežvērtība, līdz kurai minētajai pakalpojumu sniegšanai uzliek PVN dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību. Otrkārt, prasība ievērot rēķinu piesūtīšanas prasības visās dalībvalstīs, kurās sniedz pakalpojumus, ir ļoti apgrūtināša. Tādējādi, lai samazinātu slogu uzņēmumiem, noteikumiem par rēķinu piesūtīšanu vajadzētu būt tiem, kas ir piemērojami tā pakalpojumu sniedzēja identifikācijas dalībvalstī, kurš izmanto īpašos režīmus. Treškārt, nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet kas ir reģistrējušies kā PVN maksātāji dalībvalstī, piemēram, tādēļ, ka tie minētajā dalībvalstī neregulāri veic darījumus, par kuriem uzliek PVN, nevar izmantot ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā. Tādējādi šādiem nodokļa maksātājiem vajadzētu būt iespējai izmantot īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā.
- (4) Turklāt novērtējums par īpašajiem režīmiem telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kas ieviesti 2015. gada 1. janvārī, liecina, ka termiņš, kas paredzēts, lai izpildītu prasību par PVN deklarācijas

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 345, 13.10.2017., 79. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2009/132/EK (2009. gada 19. oktobris), kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu (OV L 292, 10.11.2009., 5. lpp.).

iesniegšanu, – 20 dienas pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija –, ir par īsu, it īpaši tādiem pakalpojumiem, ko sniedz, izmantojot telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu, jo uzskata, ka pakalpojumus, kas sniegti, izmantojot minēto tīklu, saskarni vai portālu, sniedzis tīkla, saskarnes vai portāla operators, kura pienākums ir iegūt PVN deklarācijas aizpildīšanai nepieciešamo informāciju no katra atsevišķā pakalpojumu sniedzēja. Turklāt novērtējums apliecināja arī to, ka prasība izdarīt labojumus konkrētā taksācijas perioda PVN deklarācijā nodokļa maksātājiem ir ļoti apgrūtināša, jo tā var nozīmēt, ka tiem katru ceturksni atkārtoti jāiesniedz vairākas PVN deklarācijas. Tādēļ termiņš PVN deklarācijas iesniegšanai būtu jāpagarina no 20 dienām līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, un nodokļa maksātājiem būtu jāļauj labojumus iepriekšējās PVN deklarācijās veikt nākamajās deklarācijās, nevis tajās deklarācijās, uz ko labojumi attiecas.

- (5) Lai izvairītos no tā, ka nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus, izņemot telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtus pakalpojumus, personām, kas nav nodokļa maksātājas, ir jāidentificējas PVN nolūkā katrā dalībvalstī, kurā par minētajiem pakalpojumiem ir uzliekams PVN, dalībvalstīm būtu jāatļauj nodokļa maksātājiem, kas sniedz šādus pakalpojumus, reģistrācijai, PVN deklarēšanai un PVN maksāšanai izmantot IT sistēmu, tādējādi ļaujot tiem deklarēt un maksāt PVN par minētajiem pakalpojumiem vienā dalībvalstī.
- (6) Iekšējā tirgus veidošanas, globalizācijas un tehnoloģiju pilnveidošanās rezultātā ir ļoti strauji uzplaukusi elektroniskā komercija un tādējādi arī preču tālpārdošana gadījumos, kad preču piegādes notiek no vienas dalībvalsts uz otru vai arī no trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu. Attiecīgie Direktīvu 2006/112/EK un 2009/132/EK noteikumi būtu jāpielāgo šīm pārmaiņām, ņemot vērā principu, ka nodokļus uzliek galamērķī, un nepieciešamību aizsargāt dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecīgajiem uzņēmumiem un samazināt tiem slogu. Tādēļ īpašais režīms telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērēja dalībvalstī, būtu jāattiecinā arī uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un līdzīgs īpašais režīms būtu jāievieš no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai. Lai skaidri noteiktu darbības jomu pasākumiem, ko piemēro preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, minētie jēdzieni būtu jādefinē.
- (7) Preču tālpārdošana, kad preču piegādes notiek no vienas dalībvalsts uz otru vai arī no trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu, vairumā gadījumu tiek veicināta, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, bieži vien izmantojot pasūtījumu izpildes (*fulfilment*) noliktavu režīmus. Kaut arī dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu šādos gadījumos solidāri atbildīga ir kāda cita persona, nevis par PVN nomaksu atbildīgā persona, izrādās, ka ar to vien nepietiek, lai nodrošinātu efektīvu un iedarbīgu PVN iekasēšanu. Tādēļ, lai sasniegtu minēto mērķi un samazinātu administratīvo slogu pārdevējiem, nodokļu administrācijām un patērētājiem, tie nodokļa maksātāji, kas veicina preču tālpārdošanu, izmantojot šādu elektronisku saskarni, ir jāiesaista PVN iekasēšanā par minētajiem pārdevumiem, paredzot, ka tie ir uzskatāmi par personām, kas veic minētos pārdevumus. No trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu importētu preču tālpārdošanai šis noteikums būtu jāpiemēro, attiecinot to tikai uz tādu preču pārdošanu, kuras tiek nosūtītas vai transportētas sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150; savukārt, pārsniedzot minēto vērtību, muitas nolūkiem importēšanas laikā nepieciešama pilna apmēra muitas deklarācija.
- (8) Uzskaites glabāšana vismaz desmit gadus par nodokļa maksātāju piegādēm, ko veicina, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, ir vajadzīga, lai palīdzētu dalībvalstij pārbaudīt, vai PVN par minētajām piegādēm ir uzskaitīts pareizi. Desmit gadu laikposms atbilst spēkā esošajiem noteikumiem par uzskaites veikšanu. Ja uzskaitē ietver personas datus, tai būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību.
- (9) Lai samazinātu slogu uzņēmumiem, kas izmanto īpašo režīmu preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, būtu jālikvidē pienākums izsniegt rēķinu par šādiem pārdevumiem. Lai šādiem uzņēmumiem nodrošinātu juridisko noteiktību, definīcijā par minēto preču piegādi būtu skaidri jānorāda, ka to piemēro arī tādā gadījumā, kad preces transportē vai nosūta piegādātāja interesēs, tostarp gadījumā, kad piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā.

- (10) Tāda īpaša režīma darbības joma, ko piemēro no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, būtu jāierobežo, attiecinot to tikai uz tādu preču pārdošanu, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150 un kuras tiek tieši nosūtītas no trešās teritorijas vai trešās valsts pircējam Kopienā; savukārt, pārsniedzot minēto vērtību, muitas nolūkiem importēšanas laikā nepieciešama pilna apmēra muitas deklarācija. Akcīzes preces no minētā režīma darbības jomas būtu jāizslēdz, jo akcīzes nodoklis ir daļa no summas, kurai importējot uzliek PVN. Lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas, būtu jāievieš atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa, importējot preces, kuras deklarētas saskaņā ar minēto īpašo režīmu.
- (11) Turklāt, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem Kopienas un ārpuskopienas piegādātāju starpā un lai izvairītos no nodokļu ieņēmumu zaudējumiem, ir nepieciešams atcelt Direktīvā 2009/132/EK noteikto atbrīvojumu attiecībā uz importētajām precēm mazosniecības vērtības sūtījumos.
- (12) Nodokļa maksātājam, kas izmanto īpašo režīmu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, būtu jāļauj iecelt starpnieku, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā, par personu, kas ir atbildīga par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, kas noteiktas minētajā īpašajā režīmā, nodokļa maksātāja vārdā un interesēs.
- (13) Lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto minēto īpašo režīmu, būtu jānosaka par pienākumu iecelt starpnieku. Tomēr šis pienākums nebūtu jāpiemēro, ja tas veic uzņēmējdarbību tādā valstī, ar kuru Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu.
- (14) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz saraksta izveidošanu, kurā uzskaitītas trešās valstis, ar kurām Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2010/24/ES⁽¹⁾ un Padomes Regulai (ES) Nr. 904/2010⁽²⁾, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽³⁾. Tā kā trešo valstu saraksta izveidošana ir tieši saistīta ar administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā, ir lietderīgi, ka Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.
- (15) Pēc ļoti strauja elektroniskās komercijas uzplaukuma un no tā izrietošā tādu mazo Kopienā importēto sūtījumu skaita pieauguma, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, dalībvalstīm būtu sistemātiski jāatļauj izmantot īpašos režīmus importa PVN deklarēšanai un maksāšanai. Minētos režīmus var piemērot gadījumā, ja netiek izmantots īpašais režīms no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai. Ja importa dalībvalsts neparedz samazinātu PVN likmju sistemātisku piemērošanu saskaņā ar šo īpašo režīmu, pēdējam pircējam vajadzētu būt iespējai izvēlēties standarta importa procedūru, lai izmantotu iespējamo samazināto PVN likmi.
- (16) Šīs direktīvas noteikumu piemērošanas dienu nosaka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā laiku, kas nepieciešams, lai īstenotu šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamos pasākumus, un kas nepieciešams dalībvalstīm, lai pielāgotu savu IT sistēmu reģistrācijai un PVN deklarēšanai un maksāšanai.
- (17) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, PVN saistību vienkāršošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (18) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽⁴⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota direktīvas komponentu saistība ar attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

(19) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK un Direktīva 2009/132/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2019. gada 1. janvāra

No 2019. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas 58. pantu aizstāj ar šādu:

“58. pants

1. Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir minētās personas uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta:

- a) telekomunikāciju pakalpojumi;
- b) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;
- c) elektroniski sniegti pakalpojumi, jo īpaši II pielikumā minētie pakalpojumi.

Ja pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektroniski sniegts pakalpojums.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī, un
- b) pakalpojumus sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas un kas veic uzņēmējdarbību jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta; un
- c) šā punkta b) apakšpunktā minēto sniegto pakalpojumu kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 10 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, un tā nepārsniedz minēto robežvērtību arī iepriekšējā kalendārajā gadā.

3. Ja kalendārajā gadā 2. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 1. punktu piemēro no pārsniegšanas brīža.

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā 2. punktā minētie pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību vai, ja neveic uzņēmējdarbību, kuras teritorijā ir to pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, piešķir šādiem pakalpojumu sniedzējiem tiesības izvēlēties iespēju pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 1. punktu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

5. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 2., 3. un 4. punktā minētajiem nosacījumiem.

6. Šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka Padomes Direktīvas (ES) 2017/2455 (*) pieņemšanas dienā.

(*) Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).”;

2) direktīvas 219.a pantu aizstāj ar šādu:

“219.a pants

1. Uz rēķina piesūtišanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, uz rēķina piesūtišanu attiecas šādi noteikumi:
 - a) noteikumi, kurus piemēro dalībvalstī, kurā ir preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā tam ir pastāvīga iestāde, no kuras piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, vai, ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes, – kurā tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, ja:
 - i) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, vai tā iestāde minētajā dalībvalstī nepiedalās preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā 192.a panta b) apakšpunkta nozīmē un par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, izņemot gadījumus, kad pircējs vai pakalpojumu saņēmējs izsniedz rēķinu (pašapreķins);
 - ii) uzskata, ka preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana nav veikta Kopienā saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;
 - b) noteikumi, kurus piemēro tajā dalībvalstī, kurā ir identificēts preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs, kurš izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, kas minēti XII sadaļas 6. nodaļā.
3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot 244. līdz 248. pantu.”;

3) direktīvas 358.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;”;

4) direktīvas 361. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) apliecinājums, ka personai Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes.”.

2. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2021. gada 1. janvāra

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas 14. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “preču tālpārdošana Kopienas iekšienē” ir tādu preču piegāde, kuras piegādātājs vai cita persona viņa interesēs nosūta vai transportē – tostarp, ja piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā, – no dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) preču piegādi veic tādām nodokļa maksātājam vai tādai juridiskajai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē, ievērojot 3. panta 1. punktu, neuzliek PVN, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
 - b) preces, ko piegādā piegādātājs vai cita persona viņa interesēs, nav ne jauni transportlīdzekļi, ne arī preces, ko piegādā pēc montāžas vai uzstādīšanas ar darbības pārbaudi vai bez tās.
- 2) “no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana” ir tādu preču piegāde, kuras piegādātājs vai cita persona viņa interesēs nosūta vai transportē – tostarp, ja piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā, – no trešās teritorijas vai trešās valsts pircējam dalībvalstī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) preču piegādi veic tādām nodokļa maksātājam vai tādai juridiskajai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē, ievērojot 3. panta 1. punktu, neuzliek PVN, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
 - b) preces, ko piegādā piegādātājs vai cita persona viņa interesēs, nav ne jauni transportlīdzekļi, ne arī preces, ko piegādā pēc montāžas vai uzstādīšanas ar darbības pārbaudi vai bez tās.”;

2) pievieno šādu pantu:

“14.a pants

1. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, uzskata, ka minētais nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats.

2. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina tāda nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, īstenotu preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina piegādi, ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats.”;

3) direktīvas 33. pantu aizstāj ar šādu:

“33. pants

Atkāpjoties no 32. panta:

- a) preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē darījumos par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;
- b) tādu preču tālpārdošanas darījumos, kuras no trešām teritorijām vai trešām valstīm importē uz dalībvalsti, kas nav dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas to nosūtīšana vai transportēšana pircējam;
- c) tādu preču tālpārdošanas darījumos, kuras no trešām teritorijām vai trešām valstīm importē uz dalībvalsti, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, par piegādes vietu uzskata minēto dalībvalsti ar noteikumu, ka PVN par minētajām precēm ir jādeklarē saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā.”;

4) direktīvas 34. pantu svītrot;

5) direktīvas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Direktīvas 33. pantu nepiemēro 311. panta 1. punkta 1.līdz 4. apakšpunktā definēto lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm, ne arī 327. panta 3. punktā definēto lietotu transportlīdzekļu piegādēm, par kurām uzliek PVN saskaņā ar attiecīgajiem īpašajiem režīmiem.”;

6) direktīvas 58. panta 2. līdz 6. punktu svītrot;

7) direktīvas V sadaļā iekļauj šādu nodaļu:

“3.a NODAĻA

Robežvērtība attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas piegādā preces, uz kurām attiecas 33. panta a) punkts, un sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas 58. pants

59.c pants

1. Direktīvas 33. panta a) punktu un 58. pantu nepiemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī;
- b) pakalpojumus sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas un kas veic uzņēmējdarbību jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, vai preces nosūta vai transportē uz dalībvalsti, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts; un
- c) šā punkta b) apakšpunktā minēto piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 10 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, un tā nepārsniedza minēto robežvērtību arī iepriekšējā kalendārajā gadā.

2. Ja kalendārajā gadā 1. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 33. panta a) punktu un 58. pantu piemēro no pārsniegšanas brīža.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas laikā, kad sākas to nosūtīšana vai transportēšana, vai kurā nodokļa maksātāji, kas sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, veic uzņēmējdarbību, piešķir nodokļa maksātājiem, kuri piegādā preces vai sniedz pakalpojumus atbilstīgi 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tiesības izvēlēties iespēju preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 33. panta a) punktu un 58. pantu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

4. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 1., 2. un 3. punktā minētajiem nosacījumiem.

5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka Direktīvas (ES) 2017/2455 pieņemšanas dienā.”;

8) pievieno šādu pantu:

“66. a pants

Atkāpjoties no 63., 64. un 65. panta, attiecībā uz preču piegādēm, par kurām PVN ir jāmaksā personai, kas veicina piegādi, ievērojot 14.a pantu, nodokļa objekts rodas un PVN ir uzliekams brīdī, kad ir saņemts maksājums.”;

9) direktīvas 143. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ca) preču importu, ja PVN ir jādeklarē saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā, un ja vēlākais importa deklarācijas iesniegšanas brīdī importa dalībvalsts kompetentajai muitas iestādei ir norādīts piegādātāja vai starpnieka, kas rīkojas tā interesēs, individuālais PVN identifikācijas numurs īpašā režīma piemērošanas nolūkos, kas piešķirts saskaņā ar 369.q pantu.”

10) direktīvas 220. panta 1. punkta 2. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“2) preču piegādēm, kas minētas 33. pantā, izņemot gadījumus, kad nodokļa maksātājs izmanto īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā.”;

11) pievieno šādu pantu:

“242.a pants

1. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, nodokļa maksātājam, kas veicina piegādi vai sniegšanu, ir pienākums glabāt uzskaiti par minēto piegādi vai sniegšanu. Minētā uzskaitē ir pietiekami detalizēta, lai dalībvalstu nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN ir uzskaitīts pareizi.

2. Šā panta 1. punktā minētā uzskaitē pēc pieprasījuma jādara elektroniski pieejama attiecīgajai dalībvalstij.

Minēto uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.”;

12) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, vai kas veic preču tālpārdošanu”;

13) direktīvas 358. panta 1., 2. un 3. punktu svīturo;

14) direktīvas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā”;

15) direktīvas 358.a pantā iekļauj šādu punktu:

“3) “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar V sadaļas 3. nodaļu.”;

- 16) direktīvas 359. pantu aizstāj ar šādu:

“359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš sniedz pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem šādiem Kopienā sniegtiem pakalpojumiem.”;

- 17) direktīvas 362. pantu aizstāj ar šādu:

“362. pants

Identifikācijas dalībvalsts piešķir nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, individuālu PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un paziņo to viņam elektroniski. Pamatojoties uz minētajai identifikācijai izmantoto informāciju, patērīņa dalībvalstis var izmantot pašas savas identifikācijas sistēmas.”;

- 18) direktīvas 363. panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ja viņš paziņo minētajai dalībvalstij, ka vairs nesniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.”;

- 19) direktīvas 364. un 365. pantu aizstāj ar šādiem:

“364. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

365. pants

PVN deklarācijā norāda individuālo PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un – attiecībā uz katru patērīņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – to taksācijas periodā sniegto pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, kā arī kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa.

Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 364. pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patērīņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

- 20) direktīvas 368. pantu aizstāj ar šādu:

“368. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kas izmanto šo īpašo režīmu, nevar atskaitīt PVN, ievērojot direktīvas 168. pantu. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta šādam nodokļa maksātājam atmaksāšanu veic saskaņā ar minēto direktīvu. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot šīs direktīvas 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

- 21) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīņa dalībvalstī”;

- 22) direktīvas 369.a pantā iekļauj šādu punktu:

“3) “patērīņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar V sadaļas 3. nodaļu, vai preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē gadījumā – dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.”;

23) direktīvas 369.b un 369.c pantu aizstāj ar šādiem:

“369.b pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja. Šo īpašo režīmu piemēro visām Kopienā piegādātajām precēm vai visiem Kopienā sniegtajiem pakalpojumiem.

369.c pants

Nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk vai beidz savas darbības, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas īpašais režīms, vai maina minētās darbības tādā mērā, ka tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.”;

24) direktīvas 369.e pantu groza šādi:

a) panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju no īpašā režīma jebkurā šādā gadījumā:”;

b) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) ja viņš paziņo, ka vairs Kopienas iekšienē neveic preču tālpārdošanu un nesniedz pakalpojumus, uz ko attiecas šis īpašais režīms;”;

25) direktīvas 369.f un 369.g pantu aizstāj ar šādiem:

“369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav veicis Kopienas iekšienē preču tālpārdošanu vai sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

369.g pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.d pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – taksācijas periodā Kopienas iekšienē tālpārdoto preču un sniegto pakalpojumu, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa. PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 4. punktā.

2. Ja tādas preces, uz kurām attiecas šis īpašais režīms un kuru tālpārdošanu veic Kopienas iekšienē, nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pārdevumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, no kuras preces nosūtītas vai transportētas, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, kuru piešķirusi katra attiecīgā dalībvalsts. PVN deklarācijā šo informāciju ietver par katru dalībvalsti, kas nav identifikācijas dalībvalsts, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.

3. Ja nodokļa maksātājam, kas sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kura nav identifikācijas dalībvalsts un no kuras sniedz pakalpojumus, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pakalpojumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir iestāde, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru un šīs iestādes nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.

4. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.f pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

26) direktīvas 369.h panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Ja pakalpojumu sniegšana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.”;

27) direktīvas 369.i panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.”;

28) direktīvas 369.j pantu aizstāj ar šādu:

“369.j pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, ievērojot šīs direktīvas 168. pantu, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī. Neatkarīgi no Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta, 3. panta un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot šīs direktīvas 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

29) direktīvas 369.k panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Minētajai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.”;

30) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā pievieno šādu iedaļu:

“4. IEDAĻA

Īpašs režīms no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai

369.l pants

Piemērojot šo iedaļu, no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana attiecas tikai uz precēm, izņemot akcīzes preces, sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150.

Piemērojot šo iedaļu un neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

- 1) “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;
- 2) “starpnieks” ir persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ko nodokļa maksātājs, kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, ir iecēlis par personu, kura ir atbildīga par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, ko paredz šis īpašais režīms, nodokļa maksātāja vārdā un interesēs;
- 3) “identifikācijas dalībvalsts” ir šāda:
 - a) ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, – dalībvalsts, kurā viņš ir izvēlēties reģistrēties;
 - b) ja nodokļa maksātājs pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru nodokļa maksātājs norāda kā valsti, kurā tas izmanto šo īpašo režīmu;
 - c) ja nodokļa maksātājs kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;

- d) ja starpnieks kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;
- e) ja starpnieks pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru starpnieks norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu.

Piemērojot b) un e) apakšpunktu, ja nodokļa maksātājam vai starpniekam ir vairāk nekā viena pastāvīgā iestāde Kopienā, tam ir saistošs lēmums norādīt attiecīgajam kalendārajam gadam un diviem nākamajiem kalendārajiem gadiem dalībvalsti, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība;

- 4) “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.

369.m pants

1. Dalībvalstis atļauj no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanā izmantot šo īpašo režīmu šādiem nodokļa maksātājiem:

- a) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
- b) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic vai neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, un kuru pārstāv starpnieks, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā;
- c) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ar ko Savienība ir noslēgusi tādu nolīgumu par savstarpēju sadarbību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2010/24/ES (*) un Regulai (ES) Nr. 904/2010 un kurš veic preču tālpārdošanu no minētās trešās valsts.

Minētie nodokļa maksātāji piemēro šo īpašo režīmu visu tādu preču tālpārdošanai, kuras importē no trešām teritorijām vai trešām valstīm.

- 2. Piemērojot 1. punkta b) apakšpunktu, jebkurš nodokļa maksātājs vienlaicīgi var iecelt tikai vienu starpnieku.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko izveido šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto trešo valstu sarakstu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, un šim nolūkam izmanto komiteju, kura izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.

369.n pants

Tādu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanā, par ko PVN tiek deklarēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, nodokļa objekts rodas un PVN ir uzliekams piegādes brīdī. Preces uzskata par piegādātām brīdī, kad ir saņemts maksājums.

369.o pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai starpnieks, kas rīkojas tā interesēs, informē identifikācijas dalībvalsti par to, ka tas sāk vai beidz savu darbību saskaņā ar šo īpašo režīmu vai ka tas maina minēto darbību tādā mērā, ka tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju paziņo elektroniski.

369.p pants

1. Informācijā, kas nodokļa maksātājam, kurš neizmanto starpnieku, ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij, pirms tas sāk izmantot šo īpašo režīmu, ietver šādus datus:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese un tīmekļa vietnes;
- d) PVN identifikācijas numurs vai attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs.

2. Informācijā, kas starpniekam ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij, pirms tas sāk izmantot šo īpašo režīmu nodokļa maksātāja interesēs, ietver šādus datus:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese;
- d) PVN identifikācijas numurs;

3. Informācijā, kas starpniekam ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv, pirms minētais nodokļa maksātājs sāk izmantot šo īpašo režīmu, ietver šādus datus:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese un tīmekļa vietnes;
- d) PVN identifikācijas numurs vai attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs.
- e) tā individuālais identifikācijas numurs, kas piešķirts saskaņā ar 369.q panta 2.a punktu.

4. Jebkurš nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai attiecīgā gadījumā tā starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij par jebkurām izmaiņām sniegtajā informācijā.

369.q pants

1. Identifikācijas dalībvalsts piešķir nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, individuālu PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un paziņo to viņam elektroniski.

2. Identifikācijas dalībvalsts piešķir starpniekam individuālu identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski.

3. Identifikācijas dalībvalsts piešķir starpniekam individuālu PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos attiecībā uz katru nodokļa maksātāju, kuram tas ir iecelts par starpnieku.

4. PVN identifikācijas numuru, kas piešķirts saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, izmanto vienīgi šā īpašā režīma nolūkos.

369.r pants

1. Identifikācijas dalībvalsts svīturo nodokļa maksātāju, kas neizmanto starpnieku, no identifikācijas reģistra šādos gadījumos:

- a) ja tas paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka tas vairs neveic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
- b) ja citādā veidā var uzskatīt, ka tā veiktās no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanas darbības, par kurām uzliekams nodoklis, ir beigušās;
- c) ja tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

2. Identifikācijas dalībvalsts svīturo starpnieku no identifikācijas reģistra šādos gadījumos:

- a) ja tas divus kalendārā gada ceturkšņus pēc kārtas nav darbojies kā starpnieks tāda nodokļa maksātāja interesēs, kurš izmanto šo īpašo režīmu;
- b) ja tas vairs neatbilst citiem nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai rīkotos kā starpnieks;
- c) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

3. Identifikācijas dalībvalsts svītros nodokļa maksātāju, kuru pārstāv starpnieks, no identifikācijas reģistra šādos gadījumos:

- a) ja starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka šis nodokļa maksātājs vairs neveic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
- b) ja citādā veidā var uzskatīt, ka šī nodokļa maksātāja no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanas darbības, par kurām uzliekams nodoklis, ir beigušās;
- c) ja šis nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja šis nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu;
- e) ja starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka tas vairs nepārstāv šo nodokļa maksātāju.

369.s pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru mēnesi neatkarīgi no tā, vai ir vai nav veikta no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

Ja PVN deklarācija ir iesniedzama saskaņā ar pirmo daļu, dalībvalstis PVN nolūkiem importēšanas laikā neuzliek nekādas citas papildu saistības vai formalitātes.

369.t pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.q pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – no trešām teritorijām vai trešām valstīm importēto preču tālpārdošanas, par kuru taksācijas periodā bija uzliekams PVN, kopējo vērtību bez PVN un kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopsumma.

2. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus iekļauj nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.s pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.

369.u pants

1. PVN deklarāciju noformē euro valūtā.

Dalībvalstis, kuras valūta nav euro, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja preču pārdošana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

369.v pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts euro. Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas euro, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

369.w pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, ievērojot šīs direktīvas 168. pantu, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta un 3. panta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot šīs direktīvas 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

369.x pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Starpnieks veic uzskaiti par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv. Minētajai uzskaitē jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.

2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu patēriņa dalībvalstij un identifikācijas dalībvalstij.

Uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.

(*) Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).;

31) direktīvas XII sadaļā pievieno šādas nodaļas:

*"7. NODAĻA****Īpašs režīms importa PVN deklarēšanai un samaksai****369.y pants*

Ja 6. nodaļas 4. iedaļā noteikto īpašo režīmu neizmanto preču importēšanai, izņemot akcīzes preces, sūtījumus, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, tad importa dalībvalsts ļauj personai, kura uzrāda preces muitai tās personas interesēs, kura ir preču saņēmēja Kopienas teritorijā, izmantot īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai attiecībā uz precēm, kuru nosūtīšana vai transportēšana beidzas minētajā dalībvalstī.

369.z pants

1. Īpašā režīma nolūkiem piemēro šādus noteikumus:

- a) persona, kura ir preču saņēmēja, ir atbildīga par PVN nomaksu;
 - b) persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, iekasē PVN no personas, kura ir preču saņēmēja, un veic šāda PVN maksājumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka persona, kas ir preču saņēmēja, samaksā pareizu nodokļa summu.

369.za pants

Atkāpjoties no 94. panta 2. punkta, dalībvalstis var paredzēt, ka importa dalībvalstī piemērojamo PVN pamatlīkmi piemēro, izmantojot šo īpašo režīmu.

369.zb pants

1. Dalībvalstis ļauj PVN, kas iekasēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, deklarēt elektroniski mēneša deklarācijā. Deklarācijā norāda PVN kopsummu, kas iekasēta attiecīgajā kalendārajā mēnesī.

2. Dalībvalstis piemēro prasību, ka 1. punktā minētais PVN ir maksājams līdz nākamā mēneša beigām pēc importēšanas.

3. Personas, kuras izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, termiņā, ko nosaka importa dalībvalsts. Šai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai importa dalībvalsts nodokļu vai muitas iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN ir deklarēts pareizi, un PVN summu nosūtīt elektroniski pēc importa dalībvalsts pieprasījuma.

8. NODAĻA

Maiņas vērtība

369.zc pants

1. Euro maiņas vērtību valstu valūtās, kas jāievēro attiecībā uz 369.l panta 1. punktā un 369.y pantā minēto summu, nosaka reizi gadā. Piemērojamas ir tās likmes, kuras ir spēkā pirmajā oktobra darba dienā, un tās stājas spēkā nākamā gada 1. janvārī.

2. Dalībvalstis var noapaļot summu valstu valūtās, kas iegūtas, konvertējot šīs summas euro.

3. Dalībvalstis var turpināt piemērot summu, kas ir spēkā ikgadējās pielāgošanas laikā, kas paredzēta 1. punktā, ja euro izteiktās summas konvertēšana pirms 2. punktā paredzētās noapaļošanas noved pie izmaiņām, kas mazākas par 5 %, summā, kas izteikta valsts valūtā, vai minētās summas samazinājuma.”

3. pants

Grozījums Direktīvā 2009/132/EK

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvā 2009/132/EK svītro IV sadaļu.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2018. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības, no 2019. gada 1. janvāra.

Tās, vēlākais, no 2021. gada 1. janvāra piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ir ietverta atsauce uz šo direktīvu, vai arī šāda atsauce ir pievienota to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2017. gada 5. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
T. TÕNISTE
